

[Holstein.]

Drøftelse under en helt ny Synsvinkel, og kunde vi naa til en saadan Drøftelse paa det principielt ændrede Grundlag, hvorpaa Udenlands-Tyskheden under den nationalsocialistiske Stat stiller sig, saa tror jeg ubetinget, at det baade i dansk, tysk og nordisk Interesse var Umagen værd at indlede saadanne orienterende Forhandlinger.

Rager: Da jeg første Gang havde Ordet under denne Debat, omtalte jeg, at der over for mig var fremsat Rygter om, at „Konservativ Ungdom“ i visse Tilfælde formodedes at lønne nogle saakaldte Stormtropper, og jeg henstillede til Det konservative Folkeparti, om det vilde dementere disse Rygter, idet jeg tilføjede, at jeg havde haft Grund til at tro, at et saadant Dementi var blevet fremsat, uden at jeg havde nævnt Sagen. Naar et saadant Rygte talte usandt, saa forekommer det mig, at man, som Forholdene laa, ganske sagligt kunde have udsendt et Dementi fra Formanden for Landsforbundet, Hr. Jack Westergaard, men i Stedet for dette dementerede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i „Berlingske Tidende“, assisteret af Hr. Raft for K. U. i København. Min Diskussion om Problemet maa falde med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og den maa falde her i Salen og ikke i Aviserne. Jeg saa derfor bort fra Avisreferatet og afventede en Udtalelse, som ogsaa kom fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her i Salen, og som staar paa Sp. 960, hvori det ærede Medlem hævder, at det Dementi, han har udsendt, er absolut og kategorisk. Og naar dette er Tilfældet, ja, saa har jeg kun at tage dette til Efterretning, idet jeg fuldt ud stoler paa, hvad det ærede Medlem her udtaler.

Men saa rejste det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvad der jo ikke undgik min Opmærksomhed, det Spørgsmaal i „Berlingske Tidende“, hvorledes jeg turde fremsætte Udtalelserne her i Folketinget uden at fremlægge, hvad det ærede Medlem kaldte for mit Materiale. Det ærede Medlem har senere villet have, at jeg skulde svare derpaa i en kort Bemærkning, efter at jeg den paa-gældende Dag, da Sagen blev nævnt af andre ærede Medlemmer, straks var staaet op og havde sagt: Jeg har indtegnet mig, jeg skal svare. Jeg kunde naturligvis ikke lade mig provokere til at svare i en kort Bemærkning, naar jeg mente, at Sagen fortjente at bedømmes i et Indlæg.

Jeg vil derefter videre svare, at jeg har

fremSAT de Udtalelser, jeg har fremsat her, paa Grundlag af Forebringender for mig, hvis Værdi er bedømt paa mit Ansvar, men som jeg mente at maatte bedømme saaledes, at jeg paa Grundlag af dem var i min Ret til at æske et Dementi, og dette har jeg gjort. Jeg er mig fuldt ud bevidst, fuldt ud, det Ansvar, hvorunder vi herinde har at forvalte den Ytringsfrihed, som vi har i denne Sal, men jeg vil samtidig hævde, at der kan ogsaa være Tilfælde, hvor det vilde gaa roligst og lettest for en selv, hvis man tav, men hvor man har en Pligt til ikke at tie. En saadan fandt jeg her. Ingen har ventet, at jeg skulde opgive, hvem der har henvendt sig til mig, det er mig, der har det fulde Ansvar for, at Sagen er blevet draget frem. Jeg har sagt, paa hvilket Grundlag jeg har draget den frem. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, hvad han i Dag sagde om det Ansvar, vi har her, kan fuldt ud underskrive det. Men naar man over for mig har tilladt sig at drage mine Ord i Tvivl om, at der havde været forebragt mig Rygter, saa hævder jeg altsaa atter, at dette er sket, og gentager, at det er sket fra flere Sider.

Men saa spørger jeg: Paa hvilket Grundlag har man tilladt sig at drage mine Ord i Tvivl? Det forekommer mig, at jeg maa have Krav paa at faa dette at vide. Paa hvilket Grundlag har man underskudt mig andre Motiver end dem, jeg selv har angivet? Det forekommer mig, at hvis jeg ikke faar Svar herpaa, er det ikke mig, der bliver Bagvaskeren, Æreskænderen, eller hvad man nu ellers vil sige, saa forekommer det mig, at disse Ord maa følge Boomerangens normale Bane.

Men der har jo været rejst en Kampagne i øvrigt i denne Sag. Jeg skal ikke paa nogen Maade beklage, hvad der har været sagt her i Salen, men andre Begivenheder har usægtelig ladet mig faa det Indtryk, at samtidig med at man inden for Det konservative Folkeparti anskaffer Stormtropper for at afskaffe Mødeterror, saa forsøges der indført en personlig Skandaliseringsterror over for dem, der vover, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller plejer at kalde det, at udtale sig, som jeg har gjort. Jeg skal slet ikke ynke mig, for da jeg gik ind i Politik, kendte og vidste jeg de Kaar, under hvilke man kæmper. Jeg vidste særlig, hvorledes de blev for dem, der ønsker ogsaa at debattere selve de politiske Problemer. Jeg kendte altsaa Kampens Kaar. Men vi maa alle her i denne Sal, uanset Stillingen i øvrigt til denne Sag, være interesserede i, dels at der i Pressen skrives af Folk, der ved,